

6.ª Los trabajos que concurran al Concurso deberán ser entregados en el local del «Centro de Lectura» antes de las 10 de la mañana del dia 3 de Abril próximo. A cada entrega se librará el correspondiente recibo á fin de facilitar la devolución del trabajo una vez publicado el fallo del Jurado.

7.ª El Jurado calificador se compondrá de personas de reconocida competencia cuyos nombres se publicarán oportunamente, siendo el fallo inapelable, debiendo conformarse á él los concurrentes al certámen.

8.ª Los ramaletas ó *monas* premiadas así como las que no obtengan distinción alguna quedarán de propiedad de sus respectivos autores.

9.ª Las *monas* ó ramaletas serán expuestos públicamente en uno de los salones del «Centro de Lectura».

10.ª La publicación del fallo del Jurado y repartición de premios, tendrá lugar después de la fiesta benéfica que organiza esta «Sección» para el citado dia 3 de Abril próximo á las 4 de la tarde.

Reus 1.ª Marzo 1904.—Por la «Sección Artística».—El Presidente, Francisco Batlle y Amfres; El Secretario, Conrado Felip.

Con motivo de celebrar esta «Sección» un Concurso de Ramaletas y Pasteles llamados *monas* y deseando asociar esta fiesta con un acto de caridad, ha acordado repartir á los asilados en las Casas de Beneficencia de esta Ciudad una *mona* á cada niño ó niña de las mismas, por medio de una Comisión de Señoritas al efecto nombrada, cuyo acto tendrá lugar en el Salón de nuestro «Centro», el dia 3 de Abril próximo, Pascua de Resurrección del Señor, á las 4 de la tarde, contando para ello con la cooperación del Excmo. Ayuntamiento y de los Círculos y Sociedades de recreo de esta Ciudad, á cuyo fin queda abierta una suscripción para la adquisición de *monas* destinadas al objeto antes expuesto.

VINT-I-UN ANYS

Avui els compleixó: avui fa vint-i-un anys que'm portaren en eix mon de miserias i trágories, de dolors i desenganyos. En aquest espai de temps, no he arribat á coneixer l'alegria, la llibertat, l'expansió, lo consol ni'l repòs. Si's miren mos actes, tots els he dirigit—ó al menys aquesta ha sigut ma intensió—á estimar, á fer bé, á alabar la rahó i la justicia; sempre la vritat i l' honradés han guiat mos pensaments; mon cor sempre ha glatit per causes nobles, generoses i altruistes. Y... ¿de que m'ha servit?....

He passat vint-i-un anys entre mitj de penes, d'odis i de enveiges; he passat vint-i-un anys amb inmeres-cuda esclavitut: am prou feines coneix del mon mes que'ls sentiments mesquins i baixos dels homes; he

passat vint-i-un anys desitjan, i sens poguer satisfer mos enlairats desitjos; hs viscut vint-i-un anys sense trobar ningú que m'aixugués les llàgrimes, sens ningú que curés les ferides de mon pobre cor, sens ningú que m'ajudés á realisar mos somnis daurats.

Y entre mitj de tantes amargures, després de tantes injustícies, desitjant esser lliure, anhelant estimar i esser estimat, te vaig trobar á tu, reina de mon cor, en lo camí de ma vida: te vaig trobar, te vaig estimar amb entusiasme i am deliri, am passió sublím i eterna, puig ton amor havia d'endolcir ma existència i'm va semblar que seria la tan desitjada emancipació. Per tu ho soporto tot desde llavors, per tú visc, sols ton amor preocupa á ma imaginació, mon cor sols ambiciona que siguiss meva... ben meva...

Mes... avui compleixo vint-i-un anys, i jamai havia sigut tan desgraciat, ¡i aixó que t'esitmo bojament i que tu m'estimes molt!

Els pochs que'm volien, m'han deixat; tot-hom m'aborreix; ningú's preocupa de mi; ningú m'ajuda en ma humanitaria lluita; tot-hom preté matar mes belles ilusions; tot-hom vol destruir mes hermoses esperances.

¿Y tot per qué? Per l'imperdonable i terrible delicto d'estimar-te; d'estimar-te mol, am deliri immens; per estimar-te á tu, á tu qu'ets tan bona, á tu qu'ets l'única persona que pensa am mi, que'm somia que per mi suspira!...

No temís per aixó, prenda meva. El teu amor m'alenta á lluitar: el teu carinyo'm dona força i energia pera vencer: els teus ulls m'inspiren. Confia en ma pasió, en tota la passió que cap en un cor als vint-i-un anys. Olvida als que s'oposan á nostra pura estimació: com mes obstacles, com mes inconvenients, mes ferm serà mon afecte. ¡No doubtis, com jo, que ben prompte arribarà'l benaurat dia qu'el Amor triomfarà, i que, junts per sempre, viurém enamorats, satisfets i felisos!....

J Recasens i Mercadé.

13 de Març de 1904.

PER QUAN MÈ MORI

Quan un jorn mon cor exhali
d'angoixa'l darrer sospir
y mon llavi sech, murmuri
ton nom ab suau somris,
cloume'ls ulls, aymada meva,
ab tots llavis coralins.
Pósam dintre de una caixa
de fusta d'olorós pi
y fes que'l meu cap descansi
demunt de blanchs gesamins,
que vull respirar l'aroma